

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 3240

Dato: 28. april 2015

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. april 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 2 (L 138).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).**

Spørgsmål nr. 2:

"Hvordan sikres det, at kvinderne ikke falder tilbage i et voldeligt forhold, når de forlader kvindekrisecenteret, og er kvinderne sikre på at kunne modtage efterværn?"

Svar:

Kvinder og børn, der tager ophold på et kvindekrisecenter, udgør ofte en meget sårbar gruppe. Hensynet bag rådgivningsordningen er bl.a. at støtte den enkelte kvinde og hendes eventuelle børn i den vanskelige overgang mellem et ophold på et krisecenter og etableringen i egen bolig med henblik på at undgå, at de falder tilbage i den uholdbare situation, de kom fra, fx et voldeligt forhold.

Den indledende og koordinerende rådgivning har således til formål at bidrage til, at kvinden og hendes eventuelle børn kan få en ny og mere stabil tilværelse, og som en del af den koordinerende rådgivning skal kvinden modtage støtte og rådgivning vedrørende bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner og sundhedsvæsen m.v.

Det følger af L 138, at den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt efter, at kommunen orienteres om kvindens optagelse i boformen, og at den koordinerende rådgivning skal iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes og gives, indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig. Det bemærkes i den forbindelse, at den indledende rådgivning bl.a. skal indeholde vejledning om, hvor kvinden vil kunne henvende sig i tilfælde af, at kvinden uplanlagt flytter fra krisecentret, inden den koordinerende rådgivning er iværksat.

Varigheden af den koordinerende rådgivning vil typisk variere fra sag til sag afhængig af kvindens behov. Tidsforbruget vil sandsynligvis være størst i starten, og et typisk forløb kan være et par timer om ugen med en varighed på 6 måneder, med mulighed for ved særlige behov at forlænge det til 12 måneder, jf. vejledning nr. 14 af 24. februar 2011 om botilbud til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven.

Endelig kan det oplyses, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens §§ 10-12 a er forpligtet til at sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning, ligesom kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 85 er forpligtet til at tilbyde bl.a. hjælp, omsorg eller støtte til personer, der har behov herfor på grund af særlige sociale problemer. Disse kommunale tilbud vil fx kunne være relevante, såfremt en kvinde efter endt ophold på et krisecenter og afsluttet rådgivningsforløb får behov for yderligere rådgivning og hjælp fx for at sikre, at hun ikke falder tilbage i et voldeligt forhold.

Manu Sareen

/Lise Stidsen Vandahl